

Mehriban Mahmud qızı İbrahimova 2 oktyabr 1958-ci ildə İsmayilli rayonunun Mican kəndində anadan olub. 1976-cı ildə orta məktəbi bitirdikdən sonra sənədlərini texniki-peşə məktəbinə verib. Əl ilə xalça toxuma qrupunu Fərqlənmə attestatı ilə bitirib.

Bir müddət rayondakı xalça sexində toxucu işlədikdən sonra Bakı Yüngül Sənaye Texnikumuna daxil olub. Ticarətdə sənayenin müxtəlif sahələri üzrə işləyib. Kəndin uşaq bağçasında müdir, təsərrüfat müdiri, təkmilləşdirmə kursu keçdikdən sonra tərbiyəçi işləyib.

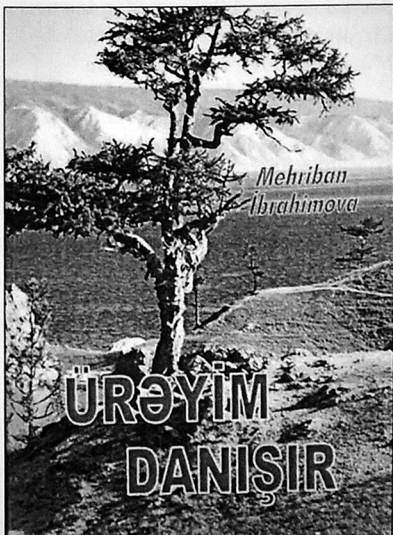
Bədii yaradıcılığa peşə təhsili aldığı illərdən başlayıb. İlk şeiri rayonda çıxan "Zəhmətkeş" qəzetində dərc olunub. Şair Musa Yaqubun rəhbərliyi ilə qəzetin nəzdində yaradılmış "Dağ çiçəkləri" ədəbi məclisinə üzv olub. Məclisdəki müzakirələrdə bəyanılan yazıları dəfələrlə çap olunub. Qəzetin ştatdankənar müxbiri kimi uzun müddət fəaliyyət göstərib. Ailə vəziyyətinin ağırlığı, müxtəlif çətinliklər üzündən bir müddət yaradıcılığında fasilə yaranıb. Sonralar yenidən düşüncələrini qələmə almağa nail olub.

Müəllifin ilk şeirlər kitabı "Sözlü dünyam" adlanır. Dövri mətbuatda, o cümlədən "Müasir Təhsil", "Haqqın sədası", "İsmayilli xəbərləri" qəzetlərində, "Azad qələm" və "Xəzan" jurnallarında şeirləri müntəzəm çap olunur.

"Sevmişəm, sevirəm, sevasəyəm də", "Poeziya antologiyası", "Xarı bulbul", "Atasız, anasız dünyam", "İlham çeşməsi" toplularında yaradıcılığına geniş yer verilmişdir.

"Ürəyim danışır" kitabı "İsmayilli Yazarıları" ədəbi-ictimai birliyi və "Dağ çiçəkləri" ədəbi məclisinin üzvü Mehriban İbrahimovanın oxucularla ikinci görüşüdür.

Kitabdan bir neçə şeiri oxucularımıza təqdim edirik.

MEHRİBAN İBRAHİMOVA

QARABAĞ HARAYI

Ay Allah, uzanan o yollara bax,
Daş üstə daşı da köz olub yanır.
Çəkdiyə həsrətin uzanan ömrü,
Elə bil göz olub, gözü də yanır.

Yurduna həsrətdən beli bükülən,
Yüz yerdən köksünə dağlar çəkilən.
Şum kimi ürəyə dərdlər əkilən,
İnsanın dilində sözü də yanır.

Bir körpə böyüyüb, igid, cavandı,
İnsan zillət çəkir, axı bu candı.
Yurd yeri talandı bir gör haçandı,
Düşünən insanın özü də yanır.

Haqqını talayıb insan insanın,
Bilinmir haqq yeri, görüb nöqsanın.
Yolunu bağlayıb çətin asanın,
Əyrinin içində düzü də yanır.

LAÇINDA BİR GÜN

Dərdinə şərik ol, torpağın, daşın,
Laçında hər tərəf ağlayır bu gün.
Örtüb, duman örtüb dağların başın,
Həsrət də bir qara bağlayır bu gün.

Qoynunda çiçəyi, gülü gizlənib,
Xəcalət donunu geyibdi yollar.
Hələ açılmayıb ümid sabahı,
Bükülü qalıbdı hələ də qollar.

Üstündən gör neçə illər ötüşüb,
Yarası təzədi hələ Laçımın.
Torpağa "ögeylik" izləri düşüb,
İnləyib doğmasız belə Laçımın.

İgidlər oylağı miskindi yaman,
Bağlı qapılardan boylanır hələ.
Düşməni pəncəsində sıxılan zaman,
Yurd yeri səsləyib gizli bir dillə.

Qubar götürməyib hələ yolları,
Bir ümid yaşayır ötməyib hələ.
Yurduna həsrətlə bükülən qollar,
Açıqlar, ümidlər bitməyib hələ.

GÖRDÜK

Kimlər gəldi bu dünyayla savaşa,
Kimlər getdi bu dünyadan, çox gördük.
Dayanıb kənardan etdik tamaşa,
Yumub gözlərini sərvət hərisin,
Gedəndə dünyadan gözü tox gördük.

Yoxmuş etibarı heç həyatın da,
Dumana qarşıb çapdı atın da.
Zamanın ən gözəl xoş saatında,
Seyr edib dünyada cümlə varisin,
Gedəndə qalası sözün çox gördük.

Gözlərim yol çəkir bir yol üstündə,
Ömrüm də bəlkə də talan qəsdində.
Dünya qurulmayıb yalan üstündə,
Mən deyə bilmərəm özge, ayrısın,
Özümü hər zaman düzə bax gördüm.

DAYAN, GƏL

Bir ümid sığalı çəkib gözüne,
Gözünün yaşını silim, oyan, gəl.
Uyumuş arzusunun istək gözündən,
Boylanıb yoluma, dönüb, dayan, gəl.

Kövrək pıçıltılar, şirin kəlmələr,
Dilimi yandıran sözə bənd olar.
Çox həsrət acısı çəkənlər bilər,
Çəkib o həsrəti, sənəsen duyan, gəl.

RESPUBLİKAMDI

Səhərlərin günəşindən boylanır,
Üç rəngli bayraqda ulduzu yanır.
Sayılıb, seçilir öndə dayanır,
Haqqdan cənnət məkan Respublikamdi!

İgidlər oylağı, mərd yuvasıdı,
İlahi qüvvəli dağ nəfəslədi.
Həqiqət arayır, uca səslədi,
Haqqdan cənnət məkan Respublikamdi!

Şəhid qanlarından yoğrulub torpaq,
Nifrətdən titrəyir ağacda yarpaq.
Düşməni hiyləsindən alıb, qoparaq,
Haqqdan cənnət məkan Respublikamdi!

SEÇƏRDİM

Vədə verilseydi gələn günlərə,
Cənnət Qarabağın yolun seçərdim.
Adlayıb Laçımdan, keçib Şuşadan,
İsa bulağından suyu içərdim.

Hələ görmədiyim çəmənin, çölün,
Dərərdim əlimlə çiçəyin, gülün.
Həsərlə boylanın Xari bülbülün,
Ötündə uyuyub, candan keçərdim.

Torpağa həsrətlə əldən tutardım,
Sevinci, sevincə birgə qatardım.
Biryolluq uyuyub, şirin yatardım,
Müqəddəs məkanı orda seçərdim.

Xınalı əllərə yaxan gəlinə,
Gülləri yaxaya taxan gəlinə.
Həsərlə boylanıb baxan gəlinə,
Gəlinlik libasın orda biçərdim.

UNUDAN DEYİLƏM

Həsərlərim sinəmdə söz oldu daha,
Ürəyim od tutub, köz oldu daha.
Dözüb xəlvət-xəlvət çəkdiyim aha,
Aşkarda yanında yanan deyiləm.

Yoluna çıxmağa yoxdu güzərim,
Çəməni çiçəkləri gülüm, gülzarım.
Könlüm o çəməndə yox ahu-zarım,
Mən səni unudan, dönən deyiləm.

Hardan biləcəksən, Mehri nə çəkir,
Hərdən gözlərimə qaranlıq çökür.
Ümid toxumundan arzular əkir,
Özümü tox tutub sınan deyiləm.

Qoy elə beləcə qalsın ürəyim,
Xəbərin olmasın sənəsen görəyim.
Uçulsa xəyalda saray, dirəyim,
Yalvarıb yanında dinən deyiləm.

Sədəqə yaraşmaz saf məhəbbətə,
Ehtiyac duysa da mehri-ülfətə.
Baş əydim özümə belə adətə,
Qürur dağ başında, enən deyiləm.

GƏL, QURTAR PAYIZIN ƏLİNDƏN MƏNİ

Bu payız həsrətin yuxusundayam,
Bu payız itirmək qorxusundayam.
Bu payız ölümün qoxusundayam,
Gəl, qurtar payızın əlindən məni.

Bu payız xəzana dönüb güllərim,
Bu payız soyuqdan donub əllərim.
Yaman dolaşıbdı ömür yollarım,
Gəl, qurtar payızın əlindən məni.

Kəpənək uçuşu asta gəlişim,
Yaman ürək olub, yaman yerişim.
Gümənə qalıbdır yazla görüşüm,
Gəl, qurtar payızın əlindən məni.

Dağların başında, zirvə sonunda,
Vüqarım diz çöküb qartal önündə.
Bir körpə uşağam sənənin yanında,
Gəl, qurtar payızın əlindən məni.

Soyuq duyğuların əlində əsir,
Titrəyir ürəyim yarpaq tək əsir.
Ürəyim yanına yaman tələsir,
Gəl, qurtar payızın əlindən məni.

BƏLKƏ DƏ

Çökmə ürəyimə qaranlıq gecə,
Bu yol hara gedir ürəkəmdə gəlib?
Ömrümə-günümə bilməzsən necə,
Qaranlıq xofunun qorxusu dolub.

Çəkib arxasınca sürüyür məni,
Deyəsən xəyalım göylərdə gəzir.
Sənsiz yol üstündə dumanı, çəni,
Görüb, intizar da bir yandan üzür.

Mənim həqiqətim bir xəyal imiş,
Baş alıb gedəcək hara? Bilmirəm.
Sən demə bu eşqin dili lal imiş,
Çəkərmə dilimdən dara? Bilmirəm.

KÖNÜL SİRDƏŞİM

Udduğum havadan, içdiyim sudan,
Mənə önəmliyə, könül sirdəşim.
Dərdimə şərikim, sırımı udan,
Həyat yollarımda dostum, qardaşım.

Açılan səhərim, doğan günəşim,
Nurlu sabahıma müjdə varımsan.
Bir özge kimsəylə yox mənim işim,
Könlümün gözündə intizarımsan.

Dayanar nəfəsim, kəsilər səsim,
Nə yaxşı dünyada sən də varımsan.
Eşit sözlərimi ürəyim desin,
Etibar etdiyim etibarımsan.

QORUYA BİLİRSƏN

Bir gör nə gözəldi dünyanın rəngi,
Rənglərin çaları qarışıq düşüb.
Göyün də, yerin də səsi, ahəngi,
Batıb gözəlliyə hey aşib-daşır.

Qoruya bilirsən qoru dünyanı,
Sənəndi gözəllik, sənəndi həyat.
Qoruya bilirsən, qoru hər yanı,
Dünya gözəlliklə tapacaq nicat.

DANIŞMA XATİRƏLƏRDƏN

Nə olar danışma ötən günlərdən,
Xatirə söyləmə xatirələrdən.
Özümə bilmirəm, bilmirəm nədən
Duyğum qaçaq düşür ürəkədi axı.

Bir əlim sənəndi, biri havada,
Könlüm tənha gəzir uzaq səmada.
Mən ötən günləri xatırlayanda,
Ürəyim yamanca kövrəkdi axı.

Yolun çoxu gedib yolum yarıdı,
Ömür bir ömürdən yenə ayrıldı.
Sorma Mehri dərdin, vallah ayrıldı,
Mənim yalanım da gerçəkdi axı.

Bahar buluduna dönüb ağlayar,
Dindirsən xatirəm qara batılayar.
Bir quru çiçəyi öpüb oxşayan,
Ətrinə həsrətli çiçəkdi axı.

ÜZÜN GÜLSÜN

Azacıq gülümsə, qoy üzün gülsün,
Sənin sərtliyindən donmasın üzlər.
Üz-üzə gələnlər səninlə bölsün,
Bəlkə bir şirin söz, təbəssüm gözlər.

Bəlkə pay düşəcək qəmli payına,
Sənin gülüşündən, taleyi gülər.
İnsanın xoş üzü, yetər hayına,
Dərdlərin içində dərd unudular.

Ürəyin dərmanı gülüş, təbəssüm,
Üzündən nur yağar üzgülülər.
Ömürlər uzadar, həyat yaşadar,
Təbəssüm üzündə, gözü gülən.

GÖRMƏDİM

Qaranquşlar köç eyləyib köçdülər,
Dumalar da qərrib yurda uçdular.
Bir bulağın gözündən su içdilər,
Ceyran gözlü gözəlləri görmədim.

Kürsü, masa ətrafında dolanır,
Fikrə gedib, ətrafına boylanır.
Əldə qələm hamı yazır, dolanır,
Söz mənalı qəzəlləri görmədim.

Müdrək sanar hərdən hamı özünü,
Sanar odur deyən sözün düzünü.
Yazır hər kəs əyrisini, düzünü.
Nizami tək yazanları görmədim.

İNSANLIQ

Nə yazıq dünyanın, yazıq halına,
Dünya başdan-başa qəmə bələnib.
Hərə qulluq edir öz amalına,
Dünyanın başına odlar ələnib.

Tufanlar oynasır hər tərəfində,
Ölümün unudub öldürənlər var.
Ağladıb dünyanın yazıq anasın,
Təkcə öz ürəyin güldürənlər var.

Hardadı insanlıq çəkin meydana,
Dünyanın halına bəlkə o yana.
"İnsan"ı, çəkirlər hərə bir yana,
İnsanlıq çatmır ki insan oyana

ÇATDIM

Daş olub sərtləşdim özüm də hərdən,
Kövrək ümidlərə üz tutub getdim.
Dərdlər hücum çəkdi mənə yüz yerdən,
Qayğılar içində hey itib, batdım.

Rahat yollar üstə tikanlar bitdi,
Gahdan ürəyimə gizlicə batdı,
Dağ uzaq eylədi, dərəyə atdı,
Zirvənin yoluna sürünüb çatdım.

Qarışq yazıbdı tale yazdığım,
Kədəri götürüb, sevinc pozduğum,
Dolayı yolunda çaşıb azdığım,
Əzabı yolumdan götürüb atdım.

Kəsildi gözlərdən süzülən yağış,
Ömrün yollarında hər addım naxış,
Boylanır arzumdən təzə bir baxış,
Arzulı yolların özünə çatdım.

ALMIŞAM

Bir ovuc kədəri, bir ovuc qəmi,
Mən sənin özündən almışam, dünya.
Ürəyin içində qəm bulağından,
Su içib mən sənə qalmışam, dünya.

Vaxtsız bir gül kimi saralıb, solmuş,
İçində bir ömür sonuna gəlmiş.
Eh! nələr itirib nələri almış,
Heyrətlə xəyala dalmışam, dünya.

Daha verdiyini al məndən götür,
Saxlayıb özünə qəmimi bitir.
Daşı qəm yükünü özünə çatır,
Yorulub yollarda qalmışam, dünya.

Bir dünyam var bu dünyadan xəbərsiz
Orda bir həyat var dumasız çənsiz
Hərdənbir çəkilib mən o dünyada
Səninlə xoşbəxtəm lap elə sənsiz.

BƏS NİYƏ

Bilirdim onsuz da gələcək deyilsən,
Üzümə sevincə gülən deyilsən.
Ürəyin sirrini bölən deyilsən,
Bəs niyə bu qədər gözlədim səni?

Könlümdə bir həsrət acısı qaldı,
Həsrət nisgil olub yüz dərdə saldı.
Aman, ixtiyarı əlimdən aldı,
Bəs niyə bu qədər gözlədim səni?

Kövrək duyğulara oldum mən əsir,
Ürəyim yanına yaman tələsir.
Bildim ki yolumu ayrılıq kəsir,
Bəs niyə bu qədər gözlədim səni?

ÜRƏKLƏ YAŞAMAQ

Ürəklə başlayıb bir işi görmək,
Hər zaman insana gətirər ad, san.
Ürəksiz qurulan saraya girsən,
Orda tapılacaq sözsüz ki, nəqşan.

Hər işin cövhəri ürəkdi, ürək,
Ürəkdən istəyi alasan gərək.
Bir parça çörəyi, azacıq suyu,
Böləndə ürəklə böləsən gərək.

Əzabdan yoxrulmuş sevinc bal dadır,
Qayğılar içində qalasan gərək,
Həyatın mənası bəlkə də budur,
Ürəklə yaşaya biləsən gərək.

ƏZİZİM

Bülbüllər köç edib güle gələndə,
Ürək söz söyləyib dilə gələndə.
Gözəllik gül açıb üzə güləndə,
Yaşamaq gözəldir, yaşa, əzizim!

Günəşin özü də sübhədən doğar,
Boylanar günəşdən hərərət yağar.
Böyük ürəklərə böyüklük sıgar,
Yaşamaq gözəldir, yaşa, əzizim!

Yolunun nur dolu çırağı olum,
Şirin təbəssümlə gözüne dolum,
Mən sənə yadında beləcə qalım,
Yaşamaq gözəldir, yaşa, əzizim!

SƏNSƏN

Bir mənim bir sənsən bir də ürəyim,
Mənə nə lazımım daha dünyada.
Yaşamaq həvəsim, suyum çörəyim,,
Sənib bağlanmışam o böyük ada.

Təsəlli ümiddi taparsan ülfət,
Varsa ürəyində yaşadar səni.
Qüdrətdi qüvvətdi böyük məhəbbət,
Nə yaxşı ürəkdir onun məskəni.

ELƏMİ?

Bir topa qar kimi sıxdım ürəyim,
Şoyuyub buz kimi üşütdü məni.
Üz-üzə dayanıb baxır elə bil,
Xatirən içində xəyal ələmi.

Dünənim, bu günüm, bəlkə sabahım,
Çəkdim, düşün düşdü sinəmdə ahım.
Yox oldu inamım, ümid, pənahım,
Yerini tutacaq sual, eləmi?

SÖZLÜ DÜNYAM

Söz içindən söz boylanar,
Söz önündə söz dayanar.
Sözlü dünyam danışanda,
Gözümdə dünyam oyanar.

Ömrüm, günüm hər ayımdı,
Gizli könül sarayımdı.
Səsim, ünüm, harayımdı,
Sözümə, həsrətim yanar.

Susar hərdən söz dünyamda,
Gizli qalar öz dünyamda.
Hərdən olur, həmin anda,
Özumdən özümü danar.

ÖZ İŞİNİ ÖZÜN GÖR

Hər adama "qardaş" demə,
Qardaş arxadı, dayaqdı.
Hər adama "sirdaş" demə,
Sirdaş sirrinlə oyaqdı.

Düşünmə hər adam sənə,
İşin üçün can yandırar.
Kim bilir öz işi üçün,
İş gedişin dayandırar.

Ürəyinə sirdaş de sən,
Qardaşına qardaş de sən,
Arxayın olub özünə,
Öz işini özün gör sən.